

der må være tale om, at vi skal have lavet noget selvregulering, at det må man selv kunne finde ud af.

Men som min kollega hr. Magnus Heunicke var inde på før, så er erfaringen fra Red Barnet jo netop, at man har brugt 4 år på at få lavet en regulering på det her område, 4 år, hvor man netop har prøvet at tage initiativer til at gøre noget ad frivillighedens vej. Det har ikke hjulpet.

Inspirerer det slet ikke ministeren til at sige, at så er det ikke nok at gå ad frivillighedens vej, så skal der mere til end frivillighedens vej, så skal der en indgriben til fra politisk hold? Er ministeren slet ikke påvirket af, at der nu er gået 4 år, hvor Red Barnet har prøvet at gøre alt, hvad de kan, for at få reguleret det her, og der er ingenting sket?

(Kort bemærkning).

Videnskabsministeren (Helge Sander):

Jo, og derfor svarede jeg også hr. Morten Østergaard, som jeg gjorde, og derfor var det også, at jeg i mit svar henviste til det, der allerede foregår inden for internetudbyderkredsen på børnepornoområdet. Så derfor: Jo, og derfor mener jeg også, at vi skal være med til at skubbe på, således at den kreds, jeg omtalte i min tale, kan hjælpe til med, at vi får et betydelig bedre og mere sikkert net for børn og unge at arbejde med og på.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Hr. Rasmus Prehn for den sidste korte bemærkning.

(Kort bemærkning).

Rasmus Prehn (S):

Så skal jeg bare høre helt kort: Skal det forstås sådan, at ministeren vil fremsætte et konkret forslag til behandling her i salen, eller vil ministeren bare nøjes med at holde et møde og så håbe på, at der tages et frivilligt initiativ?

(Kort bemærkning).

Videnskabsministeren (Helge Sander):

Jamen altså, det, der aftales frivilligt med branchen, er jo ikke noget, der bliver fremsat som lovforslag her i salen, det har det jo heller ikke været på alle de andre områder, som hr. Rasmus Prehn også er fuldt orienteret om, det er jo netop noget, der foregår, når vi har de møder, og hvor man jo netop ad frivillighedens vej selv har etableret en række af de tiltag, som vi kender. Der nævnte jeg børnepornoområdet, men vi har jo et

meget vellykket samarbejde med branchen både om sikkerhed og om spam osv., og jeg forestiller mig, at det er i det lys, vi kan være med til at skubbe på udviklingen.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ministeren. Vi starter så på ordførerrækken, og den første ordfører er Venstres ordfører, og det er hr. Michael Aastrup Jensen.

Michael Aastrup Jensen (V):

Lad også mig på Venstres vegne slå det helt fast: Vi er fuldstændig enige i intentionerne bag det fremsatte forslag, nemlig at sikkerheden på internettet for børn og unge er af allerstørste vigtighed, og det er faktisk også derfor allerede en del af Venstres politik.

Men desværre forbliver det fremsatte beslutningsforslag kun gode intentioner. Når man dykker ned i forslaget, står det krystalklart, at det indeholder en lang række mangler, som gør det totalt nytteløst i hvert for dem, det har til hensigt at hjælpe, nemlig børn og unge.

Kl. 18.35

Det eneste konkrete, der er at finde i beslutningsforslaget, er, at der skal føres mere kontrol, en kontrol, hvis udmøntningsrammer heller ikke er indarbejdet i beslutningsforslaget.

Som ministeren også påpegede, er det utopi at tro, at smidighed er muligt at opnå, hvis der indføres forudgående kontrol med indholdet af hjemmesider for børn og unge. Det er fuldstændig utopi at tro, at man kan opnå en fremtidig kvalitetssikring uden at tære enormt på statslige ressourcer, og det er ikke mindst utopi at tro, at man kan holde konstant tilsyn med alle hjemmesider på dansk – hvis det vel at mærke er sådan, man skal forstå begrebet danske hjemmesider. For hvad er det egentlig? Er det hjemmesider på dansk sprog, er det hjemmesider på en dansk server, eller er det hjemmesider generelt, som ligger på et dk-domæne? Hvad er en dansk hjemmeside?

Det er en helt forkert opfattelse, at alt kan forhindres ved kontrol. Problemet her er et holdningsproblem. Problemet er manglende viden hos bl.a. de unge selv.

I Venstre er vi store tilhængere af frivillighedens vej. Allerede nu bliver der taget mange skridt på denne vej, og der kan i fremtiden tages mange flere, hvis vi fra statens side opfordrer til selvregulering. Vi skal problemet til livs, men vi kan ikke lovgive os ud af det med tvang. Det kræver en holdningsændring, som kun kan